

Munka vagy rabszoklgaság a prostitúció?

A női méltóság védelmének zsákutcája.

Father John Flynn, L.C.

ROME, OCT. 15, 2007 (Zenit.org).- Számos országban parlamenti vita folyik a prostitúció legalizálásáról. .

Ahogy arról az Associates Press beszámolt szeptember 24.-én Magyarország a legalizálás mellett döntött, nyilvánvalóan azért, mert a kormányzat kb évi 1 billió hasznot akar húzni ebből a tevékenységből.

Bulgária ugyanakkor az ellentétes irányban tett lépéseket, Bulgaria, elvetette a prostitúció legalizálására vonatkozó terveket, a New York Times okt.6.-i száma szerint.

“Rumen Petkov a belügyminiszter az ember kereskedelemről szóló fórumon azt mondta: „Nagyon határozottnak kell lennünk, hogy a test árusítása büntett.” A New York Times beszámolt arról is, hogy Finnország az elmúlt évben törvénybe ütközőnek nyilvánította a nőktől szexuális szolgálat vásárlását az utak mentén, Norvégia pedig a beszámolók szerint teljes tilalom alá szándékozik vetni a szex ipart.

Olaszország eközben azt fontolgatja, hogyan kezelje az igen elterjedt út menti prostitúciót. Giuliano Amato belügyminiszter azt mondta, hogy a kormányzat határt akar szabni a kliens fogásnak, az Avvenire, Szept. 26- i száma szerint.

A Prostitúció vita tárgya Nagybritanniában is, egy új TV-sorozat a “Belle de Jour,” a szex-iparról igen megszépítő képet fest, ezt erősen kritizálja Emine Saner a Guardian szeptember 20-i számában. “Annak a nyolcvanezer nőnek, akik az Egyesült Királyságban, mint szex-munkások dolgoznak, túlnyomó többsége azért teszi, mert családi problémáik vagy kábítószer problémáik vannak, vagy mert másképpen nem képesek pénzt keresni.” –írja Sanner. Továbbá azzal érvel, hogy a szex munkások kétharmada erőszaknak esett áldozatul, illetve megerőszakolásnak. A kormányzati adatok szerint az elmúlt tíz évben legalább hatvan sex munkást meggyilkoltak.

A Guardian újságírója Madelaine Bunting egy október 8.-án megjelent cikkel vitatkozik: A prostituáltak közel 90%-a abba akarná hagyni ténykedését, írta . Amikor a szex kereskedelem a szervezet bünszövetkezetnek a legvirágzóbb formája, nem szabad tündérmeséket gyártanunk a prostitúcióval kapcsolatban, érvel Bunting.

Ausztrália Viktória államának kudarca

Azok az országok, melyek arról vitáznak, hogy legalizálják-e vagy sem a prostitúciót jól tennék, ha tanulnának abból, mi történt Ausztráliában, Viktória államban. Mióta az állam 1984-ben legalizálta a szex-ipart, az virágzik. A több mint húszéves tapasztalatból a szakértők azt vonták le, hogy ez nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket, az idén megjelent könyv szerint.

A Viktória állambeli helyzetet könyvében: „Making Sex Work” részletesen vizsgálta a magát feminista aktivistának nevező s azt a legalizált prostitúció kudarcának nevezte. (Spinifex Press).

Szerinte a “Viktória államban törvényesített prostitúció rendszere a férfi uralmat segíti elő, a nőt szexuális tárggyá teszi, és társadalmilag megengedhetővé teszi a nők elleni erőszakot A prostitúció normalizálása, mintha az valamiféle szolgáltatási üzletág lenne aláássa a nők munkahelyi egyenlőségét, és ellentmond a kormányzat egyéb, a nők jogait védő szándékainak,” mondja Sullivan.

Túl gyakran – teszi hozzá - a média úgy ábrázolja a prostitúciót, mint a neo-liberális szabad piac egyik munkaformáját, s úgy tekint a nőkre, lányokra, mint árucikkekre. Számos feminisztát szintén befolyásol a liberális szemlélet, és ezért küzdenek, a prostituáltak „jogainak” helyreállításáért. Ráadásul az állam anyagi hasznot húz, amennyiben meg tudja adóztatni azt, ami korábban illegális volt.

Viktória államban – fejtette ki Sullivan – a legalizációt azzal is védték, hogy ezzel csökkenteni lehet a prostitúcióban résztvevő nők bántalmazását, amennyiben szabályozásokat és törvényes védelmet visznek be a szex iparba

Valódi erőszak

Ez nem következett be, mert az a kísérlet, hogy a prostitúciót, mint foglalkozást ellenőrizték biztonsági és egészségügyi szempontból, nem vette figyelembe, hogy a prostitúció mivolta szerint valódi erőszak, és a szexuális kiszolgáltatottságot és erőszakot nem lehet elválasztani a megvásárolt szextől.

Továbbá – érvel Sullivan – a legalizáció önmagában romboló következményekkel járt a nőkre nézve. Paradox módon tovább terjedt az illegális prostitúció is. Tény, hogy a legalizációval nem hogy eltűnt volna, hanem növekedett a városi útszéli prostitúció.

Hasonló mód, a legalizáció nem csökkentette a szervezett bűnözés befolyását, hanem még nagyobb – és legális üzletté tette legális és illegális módon is a nő és gyermek kereskedelmet. Sullivan közismert kriminológusra hivatkozott, aki azt nyilatkozta, hogy a legalizált szex-ipar Viktória államban szorosan összefonódik az alvilági bűnözéssel.

Az emberkereskedelemnek ez a módja - hívja fel Sullivan a figyelmet a nemzetközi tanulmányokra, billiókat keres profitként ezen a modern rabszolgaságon. Évente 700 ezer és 2 millió között van azoknak a nőknek a száma, akiket eladnak ilyen módon.

Viktória államban a prostitúció legalizálása egyáltalán nem csökkentette az illegális szex ipart. – érvel Sullivan. Sőt a legalizálás óta a gyermek prostitúció egyre nagyobb probléma és billiók üzlet.

Olyan helyzetben vagyunk, mutat rá Sullivan, amikor a média, a hotelek, a repülő társaságok, a turizmus, a bankok mind hasznot akarnak húzni a prostitúció iparból. Ráadásul a legalizáció a prostitúciót beengedte a közéletbe. A könyv 1999-es adatai szerint Viktória államban a prostitúció ipar 360 millió ausztrál dollár hasznot hozott, ezt 323,3 millió US dollár. Ausztráliában három állam és egy kanton legalizálta a prostitúciót. Egy üzleti információs központ jelentése szerint 2004-5-ös évben 780 ausztrál dollár volt a nyereség Sullivan szerint.

A legalizáció helyett Sullivan a svédek példájának követését javasolja. Svédországban törvényszegésnek minősül szexuális szolgáltatás vásárlása, és nem a nőket és gyermekeket büntetik. A svédek segítik az erőszak, a prostitúció áldozatául esett nőket és gyermekeket is. A prostitúció legalizálása – vonja le a következtetést Sullivan alapvetően téved, azzal, hogy a férfi jogának tekinti, hogy egy nőtől vagy gyermektől szexuális szolgáltatást vásároljon azért, hogy kielégüljön. A legalizálás után még sokkal nehezebb a szex-ipar kontrollálása és a nők kizsákmányolásának megelőzése.

Rabszolgaság

“A prostitúció modern rabszolgaság”, nyilatkozta a Migráció Pasztorális Kérdéseinek Pápai Tanácsa június 16-án. Az „Irányelvek az úton lévők pasztorációjához” c. dokumentum a média figyelmét az autóvezetők tízparancsolatával hívta fel. Pedig az utcai prostitúcióról is szól. (Nos. 85-115)

“A nők szexuális kizsákmányolása egyértelműen az igazságtalan rendszerek gyümölcse-nyilatkozta a Pápai Tanács. Megélhetési gondok, erőszak, emberkereskedelem kényszerítik a nőket ebbe a helyzetbe. “A prostitúció áldozatai emberi lények, akik sok esetben segítségért kiáltanak, hogy kiszabadulhassanak a rabszolgaságból, hiszen általában nem szabad akaratból választották azt, hogy az út-féleken testüket áruba bocsássák” mondja a dokumentum.

A Pápai Tanács felszólít arra, hogy nagyobb erőfeszítésekkel segítsük kiszabadulni a nőket abból az emerhez nem méltó helyzetből, melybe a prostitúció taszította őket. A nyilatkozat megjegyzi, hogy sok katolikus intézmény segíti a nőket kimenekülni az ilyen helyzetből. A nőknek segítségre van szükségük ahhoz, hogy helyre tudjon állni az önbecsülésük, és integrálódni tudjanak újra a társadalomba, a családjukba, a közösségi életbe

“A kuncsaftokat pedig más részről fel kell világosítani a női méltóságot megillető tiszteletről, a személyiség értékéről, az emberhez méltó kapcsolatok és a szexualitás iszonyáról. A kuncsaftoknak is szükségük van arra, hogy megismerjék az emberi élet és az emberi jogok rendszerét, hierarchiáját.”

“A prostituáltak kiszabadításáért való elkötelezettség helyi, nemzeti és nemzetközi szinteken – valóban Jézus Krisztus tanítványaihoz illő tett, a hiteles krisztusi szeretet kifejezése” – vonja le a következtetést a Pápai tanács. Mindenképpen sokkal jobb válasz a problémára, mint a szexuális rabszolgaság legalizálása.

Forrás: Zenit hírügynökség